

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۲۸ سپتمبر ۲۰۲۱

یونس نگاه

گرسنگی

ما افغان‌ها به استثنای اقلیت کوچکی، دیگران معنای گرسنگی را خوب می‌فهمیم. هوس دستیابی به چند لقمه نان خشک را درک می‌کنیم. در دوران حاکمیت قبلی طالبان چند سال در کابل بودم، هم خودم گرسنگی کشیدم و هم شاهد گرسنگی عمیق دیگران بودم.

حال افغانستان دوباره به تدریج به سوی آن گرسنگی طالبانی می‌رود. نان خشک امروز نیز در کابل و دیگر نقاط کشور عزیزترین موجود و دوست‌داشتنی‌ترین دارایی است. خیال‌پلو چای شیرین و نان گرم ساعت‌ها ذهن کودکان و بزرگان وطن ما را مشغول می‌کند. آدم‌های زیادی هستند که آرزو می‌کنند کاش شاخ درختان به‌جای برگ از نان گندم پر می‌بود!

کاش از نلِ سرکوچه به‌جای آب چای شیرین جاری می‌شد!

امروز وقتی پست هک‌شده غنی را خواندم که در آن از جامعه جهانی خواسته شده بود با طالبان همکاری کنند و پول‌های مسدود شده را آزاد نمایند به این فکر نکردم که پست جعلی است یا اصلی، ذهنم فوراً به کابل رفت و احساس کردم شاید غنی هم مثل ما نگران گرسنگی و رنج مردم شده است. تصور کردم او را هم وجدانش آزار می‌دهد و لقمه‌هائی را که می‌خورد از گلویش به تلخی پائین می‌رود.

آیا ما که درین روزها گرسنگی نمی‌کشیم حق داریم درمورد آینده سیاسی افغانستان و این که با طالبان مبارزه شود یا سازش تصمیم بگیریم؟ آیا ما کسانی که نان خشک و چای شیرین داریم، در جایگاهی هستیم که مرگ به طالبان گفته از

ملل متحد ، جامعه جهانی و همسایگان بخواهیم که آن گروه و سرزمین تحت کنترلشان را تحریم کنند، درحالی که این تحریم به معنای ادامه بیکاری و گرسنگی مطلق میلیون ها هموطن ما باشد؟
با گرسنگی امسال مردم خود چه می شود کرد؟ چه کار کنیم که مردم ما در زمستان پیشرو از گرسنگی تلف نشوند؟